

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/100/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816010383
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8816010383.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. júna 2017 vo Vranove nad Topľou takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

E. U., nar. XX.XX.XXXX vo R. F. Q., trvale bytom T.,
Z. č. XXX/X, okr. Vranov nad Topľou, toho času bytom
W. č. XX, XXX XX H. - R. H., zamestnanec
Personálnej agentúry L. H., Česká republika,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

1./ v období od 01.09.2013 doposiaľ, v obci T., okr. Vranov nad Topľou, ako aj na iných miestach v Českej republike, si ako zákonný otec maloletých detí D. U., nar. XX.XX.XXXX, E. U., nar. XX.XX.XXXX, C. U., nar. XX.XX.XXXX a D. U., nar. XX.XX.XXXX, voči týmto úmyselne neplní pravidelne vyživovací povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine tým, že aj keď bol zamestnaný, vyživovací povinnosť si nenahlásil a riadne a včas si ju sám neplnil a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 9P/22/2014, zo dňa 22.04.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 9P/22/2014, zo dňa 09.09.2014, bol zaviazaný prispievať na výživné na svoje maloleté deti D. U. a E. U. sumou 45,00 EUR, C. U. sumou 40,00 EUR a D. U. sumou 30,00 EUR mesačne, ktoré bolo zvýšené rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 6P/166/2015, zo dňa 19.11.2015 na sumu 50,00 EUR mesačne, počnúc dňom 01.10.2015, na každé z maloletých detí k rukám matky maloletých detí D. U., nar. XX.XX.XXXX, čím dlhuje na výživnom poškodenej D. U. sumu najmenej 3.938,06 EUR,

2./ v období od 24.01.2014 do právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 8 P 26/2016 - 76 zo dňa 29.11.2016, dňa 18.01.2017, o rozvode manželstva medzi poškodenou D. U. a E. U., v obci T., okr. Vranov nad Topľou, ako aj na iných miestach v Českej republike, si ako manžel D. U., nar. XX.XX.XXXX, voči tejto úmyselne neplnil vyživovací povinnosť tým, že aj keď bol zamestnaný, vyživovací povinnosť si nenahlásil a sám si ju riadne a včas neplnil, na plnenie ktorej bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 13 C 55/2014 zo dňa 28.03.2014, právoplatným dňa 31.12.2014, v sume 50 eur počnúc od 24.01.2014, ktoré bolo zmenené rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 6C/14/2015 - 43 zo dňa 10.12.2015, právoplatným dňa 03.02.2016, v sume 30,00 EUR mesačne, čím dlhuje na manželskom výživnom poškodenej D. U. sumu najmenej 1.521,00 EUR,

t e d a

v bode 1/ rozsudku

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách,

v bode 2/ rozsudku

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l

v bode 1/ rozsudku

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona,

v bode 2/ rozsudku

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona a za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri zistení prevahy priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, v nadväznosti na § 54 Trestného zákona, na úhrnný trest povinnej práce v trvaní 280 (dvestoosemdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona, ukladá obžalovanému povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné výživné poškodenej D. U., nar. XX.XX.XXXX vo R. F. Q., trvale bytom T., t. č. H., A. č. XX, okr. Trebišov, titulom dlžného výživného na mal. D. U., mal. E. U., mal. C. U. a mal. D. U., vo výške 3.938,06 EUR (tritisíc deväťstotridsaťosem eur a šesť eurocentov) a z titulu dlžného výživného na manželskom výživnom sumu 1.521,00 EUR (tisícpäťstodvadsaťjeden eur).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Vranove nad Topľou podala na E. U. obžalobu pre vyššie uvedené skutky, pričom skutok uvedený v bode 1/ obžalobného návrhu právne kvalifikovala ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona a skutok 2/ obžaloby zas ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona

Obžalovanému E. U. bolo na hlavnom pojednávaní umožnené urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku. Obžalovaný urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania oboch skutkov uvedených v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej D. U., prečítaním listinných dôkazov, na základe čoho súd zistil nasledovné.

Obžalovaný U. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že spoločnú domácnosť s poškodenou opustil v auguste roku 2013 a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom tohto súdu sp. zn. 8P/26/2016-76 zo dňa 29.11.2016, ktorý ihneď nadobudol právoplatnosť. Naspäť k svojej exmanželke sa vrátil dňa 01.01.2015 a od tohto dňa do 31.08.2015 opätovne začali spolu bývať u jeho otca v T. XXX, pričom toto spolužitie vydržalo asi tri až päť mesiacov a má o tom aj doklad z obecného úradu. Z tohto dôvodu výživné za toto obdobie na mal. deti poškodenej neplatil, keďže poškodená nemala žiaden príjem, nemala ani nárok na dávku v hmotnej núdzi, ako spoločne posudzovaná osoba, keďže on mal príjem. Počas obdobia od augusta 2013 do decembra 2014 zaplatil výživné na mal. deti v

celej výške, avšak doklady o úhrade výživného spolu s exmanželkou spálili. Opätovne opustil svoju bývalú manželku v auguste 2015, odišiel do Plzne a od tohto svojho druhého odchodu z domácnosti až do konania hlavného pojednávania exmanželke zasielal peniaze na výživu maloletých detí. Od augusta 2015 do času konania prvého hlavného pojednávania tak uhradil výživné na mal. deti, o čom súdu aj predložil príslušné doklady. Výživné uhradil tak, že konkrétne dňa 28.8.2015 zaplatil sumu 60,34 eur; dňa 7.9.2015 zaslal sumu 71,04 eur; dňa 25.9.2015 sumu 88,23 eur; dňa 28.11.2015 sumu 88,81 eur; dňa 19.12.2015 sumu 142,08 eur; dňa 24.2.2016 zaslal poškodenej sumu 53,25 eur; dňa 22.3.2016 sumu 106,52 eur; dňa 26.4.2016 sumu 213,12 eur; dňa 24.5.2016 sumu 142,08 eur; dňa 24.6.2016 sumu 212,82 eur; dňa 16.7.2016 sumu 695,72 eur; dňa 22.7.2016 sumu 208,69 eur; dňa 26.7.2016 sumu 140,35 eur; dňa 24.8.2016 sumu 100,00 eur; dňa 23.9.2016 sumu 139,15 eur; dňa 16.12.2016 sumu 90,00 eur a dňa 30.12.2016 sumu 104,37 eur. Takisto dňa 07.05.2015 mu bol Daňovým úradom Prešov vyplatený jeho daňový bonus za rok 2014 vo výške 1.027,68 eur a to priamo na účet poškodenej. V čase svojho prvého odchodu zo spoločnej domácnosti s poškodenou pracoval v spoločnosti L. s.r.o. Plzeň a takisto u spoločnosti C. E. B. a.s. Približne niekedy v roku 2015 počas obdobia jedného mesiaca asi dva či tri dni pracoval v spoločnosti V. J. B. s.r.o., pričom vo všetkých svojich zamestnaniach pracoval ako operátor výroby. Jeho čistý mesačný príjem v rokoch 2013 až 2014 aj v období od augusta 2015 do novembra 2016 predstavoval sumu 11.000,00 Kč až 12.000,00 Kč. Svoj pracovný pomer ukončil v novembri 2016 kvôli deťom a od 16.01.2017 sa opätovne zamestnal v spoločnosti E. D. s.r.o., pričom jeho čistý mesačný príjem by mal predstavovať sumu asi 380,00 či 370,00 eur. Vyjadril sa, že nad rámec určenej vyživovacej povinnosti všetkým štyrom mal. deťom kúpil päť mobilných telefónov, synovi E. kúpil klávesy v hodnote 450,00 eur, dcére D. kúpil žehličku na vlasy s fénom a obom svojim synom kúpil aj holiaci strojček v sume 1.800,00 Kč. Pri odchode z domácnosti svojim deťom vždy odovzdal sumu 05,00 eur či 10,00 eur. Okrem toho v novembri 2016 deťom kúpil zimné oblečenie, sluchátka v hodnote 07,00 EUR či 08,00 eur, synovi C. kúpil autíčko na ovládanie, synovi D. zas kúpil teplákovú súpravu a rukavice a dcére Jane kúpil bundu, šál a čiapku. Dohromady za uvedené oblečenie pre svoje mal. deti zaplatil sumu 200,00 eur. Na Vianoce zaslal svojim deťom peňažnú hotovosť, aj keď neuviedol jej konkrétnu výšku. Keď bol zamestnaný brigádnicke v spoločnosti N. s.r.o., poškodenej zaslal z Pardubic dňa 31.12.2016 sumu 100,00 eur. Niekedy dňa 10. až 15.01.2017 svojim synom kúpil mobilný telefón, za ktorý zaplatil sumu 55,00 eur a dcére D. kúpil žehličku s fénom vo výške 38,00 eur, aj keď o týchto platbách nemal žiaden doklad. Vyjadril sa, že mu pribudla ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére L.A. U., nar. XX.XX.XXXX, ktorá žije s jeho bývalou priateľkou, svojou matkou v W. a ktorej platí na výživné sumu 50,00 eur. V čase konania hlavného pojednávania žil s inou priateľkou v jej rodičovskom dome v W. a jeho výdavky sa pohybovali v rozpätí od 100,00 eur do 120,00 eur. Na elektrinu rodičom svojej priateľky prispieval sumou 30,00 eur až 40,00 eur a na stravu im prispieval sumou 100,00 až 150,00 eur. Uviedol, že sa na jeho osobu vedú viaceré exekučné konania z titulu pôžičiek ešte z manželstva s poškodenou U. v celkovej výške 30.000,00 eur. Vypovedal tiež, že nebol poberateľom štátnych sociálnych dávok, ale na žiadosť poškodenej bol v čase od 01.01.2015 do 30.05.2015 práceneschopný kvôli svojej chrbtici a vtedy poberal nemocenské dávky vo výške 300,00 eur až 350,00 eur. Namietal správu svojho bývalého zamestnávateľa, spoločnosti C. E. B. s.r.o. zo dňa 15.03.2016, podľa ktorej bol jeho pracovný pomer u tejto spoločnosti ukončený uplynutím dohodnutej doby 31.05.2015 z dôvodu dlhodobu neuspokojivých pracovných výsledkov podľa vyjadrenia majstra výroby. Na ďalšom hlavnom pojednávaní dňa 29.6.2017 obžalovaný uviedol, že od predchádzajúceho pojednávania konaného ešte dňa 26.01.2017 uhradil výživné na mal deti a to konkrétne dňa 09.02.2017 sumu 30,00 eur; dňa 02.05.2017 sumu 200,00 eur; dňa 04.05.2017 sumu 1.200,00 eur; dňa 23.06.2017 sumu 40,00 eur; teda spolu zaplatil sumu okolo 1.500,00 eur. Nad rámec takto uhradenej vyživovacej povinnosti ešte mal. E. kúpil gitarové kombo za sumu 100,00 eur asi vo februári 2017; dcére D. kúpil telefón zn. Microsoft Lumia v hodnote 130,00 eur; avšak obe tieto veci kúpil cez bazár a nemal o nich doklad. V januári 2017 mal. D. U. zas kúpil formulu za sumu 39,99 eur, o čom súdu aj predložil pokladničný doklad a mal. E. pri príležitosti menín priamo odovzdal sumu 20,00 eur, o čom však nemal doklad. Mal. C. dňa 18.06.2017 na narodeniny zaslal sumu 40,00 eur, čo aj preukázal. Svoje mal. deti nenavštevoval, keďže mu to neumožňovala poškodená a z toho dôvodu bol so svojimi deťmi v kontakte telefonicky alebo prostredníctvom sociálnych sietí, pričom za tým účelom svojim deťom kúpil telefónne karty. Najviac bol pritom v kontakte so svojou mal. dcérou D. U., ktorá má záujem ďalej študovať na strednej škole. Vyjadril sa, že prednostne uhradil výživné na maloleté deti, keďže je toho názoru, že na svoju manželku, s ktorou je už rozvedený, nie je povinný uhrádzať výživné. Na jeho strane nastala zmena osobných a majetkových pomerov v tom, že dňa 23.03.2017 uzatvoril manželstvo s D. P., s ktorou dovtedy žil v spoločnej domácnosti a dňa 16.04.2017 sa im narodila spoločná dcéra D. U.. Takisto dňa 01. či 02.05.2017 bol prepustený zamestnávateľom spoločnosťou B. z dôvodu znižovania stavu

a z tohto dôvodu je od 03.05.2017 zaradený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. V čase konania posledného hlavného pojednávania tak obžalovaný nepoberal od štátu žiadnu sociálnu dávku, pričom posledná výplata mu bola zaslaná v mesiaci máj v sume okolo 400,00 eur. Od tejto doby teda už nemá žiaden príjem a spoločne so svojou manželkou a ich spoločným dieťaťom by mali v budúcnosti poberať životné minimum v sume 400,00 eur. Jeho súčasná manželka D. U. pritom poberá materský príspevok a rodičovský príspevok vo výške 213,00 eur a naďalej žil s ňou u jej rodičov. Obžalovaný uviedol, že nemá žiadne závažné zdravotné problémy, nie je invalidný a súhlasil s uložením trestu povinnej práce.

Z výpovede poškodenej D. U. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný opustil spoločnú domácnosť v auguste 2013 a v októbri 2013 sa opäť obžalovaný k nej vrátil. Počas tohto svojho prvého pobytu v Čechách jej obžalovaný neposielal žiadne peniaze, pričom keďže za nájom bytu uhrádzala sumu 280,00 eur, tak jej obžalovaný odporučil, aby sa z bytu vysťahovala a preto sa od novembra 2013 nasťahovala k svojim rodičom do R. Ž.. Obžalovaný pritom zapríčinil vznik nedoplatku na plyne vo výške do 1.000,00 eur. U svojich rodičov žila do júna 2014, keď rodičia prišli o svoj rodinný dom a spolu s nimi od júla roku 2014 žila v náhradnom ubytovaní v J. H.. Od 24.10.2014 do 01.01.2015 spolu so svojimi deťmi však už bývala v útulku v Q.. Najprv nepoberala žiadnu štátnu sociálnu dávku, ale neskôr jej Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny začal poskytovať preddavky na dávku v hmotnej núdzi a to od augusta či októbra 2013 vo výške 258,00 eur. Od 01.09.2013 poberala ešte materskú dávku na svojho syna D. vo výške 168,00 eur ako aj rodičovský príspevok v sume 94,00 eur. Od 06.10.2014 prestala poberať materskú dávku, ktorá spolu s rodičovským príspevkom predstavovala sumu necelých 300,00 eur. Od 06.10.2014 začala poberať preddavok na dávku v hmotnej núdzi vo výške 208,00 eur, v ktorom už bol zahrnutý aj príspevok na bývanie v sume 89,00 eur, ktorý poberala do 01.01.2015. Dňa 01.01.2015 obžalovaný obnovil s ňou spolužitie v spoločnej domácnosti, avšak v auguste 2015 opätovne odišiel na územie Českej republiky, potom opäť asi len na týždeň obnovili svoje spolužitie a obžalovaný ju opätovne opustil dňa 10. či 11.08.2015. V auguste 2015, keď už s ňou obžalovaný nebýval, poberala sumu 208,00 eur ako aj príspevok na bývanie. V auguste 2015 druhýkrát išla bývať do útulku a vtedy poberala sumu 258,00 eur, pričom rodinné prídavky z dôvodu zdržiavania sa obžalovaného na území Českej republiky nepoberala. Nemala doklady o úhradách všetkých súm výživného obžalovaným, avšak obžalovaný jej uhradil výživné tak, že dňa 26.07.2016 jej zaplatil sumu 208,69 eur; dňa 24.08.2016 sumu 100,00 eur; dňa 21.02.2015 sumu 142,08 eur; dňa 19.07.2016 sumu 695,72 eur; dňa 25.05.2016 sumu 142,08 eur; dňa 01.08.2016 sumu 104,35 eur; dňa 24.09.2016 sumu 139,15 eur a dňa 31.12.2016 sumu 104,37 eur. Sumu 695,72 eur pritom nepovažovala za úhradu výživného, keďže obžalovaný si ešte ako jej manžel uplatnil v Českej republike daňový bonus. Poukázala tiež na to, že keď bývala v útulku v Q., tak od februára 2016 do júna 2016 pracovala v rámci aktivačných prác, za čo poberala sumu 321,00 eur. Vo vzťahu k svojim mal. deťom sa vyjadrila, že maloletá D. navštevovala v čase konania na súde 9. ročník, maloletý E. 6. ročník a maloletý C. 4. ročník Základnej školy v H. a maloletého D. mala naďalej vo svojej starostlivosti. Všetky mal. deti, okrem D., nemali závažné zdravotné problémy a nemali ani žiadne zvýšené výdavky v súvislosti so svojimi mimoškolskými aktivitami. Maloletý D. však pravidelne navštevoval nefrologickú ambulanciu v E., pričom za odborné lekárske ošetrenie a ultrazvuk uhrádzala sumu 12,00 eur. Na zápisné do školy na svoje maloleté deti D., E. a C. uhrádzala sumu 10,00 eur na celý rok. Na lieky na svoj vysoký krvný tlak minula mesačne sumu 15,00 eur. V čase konania na súde bola poberateľkou rodičovských príspevkov vo výške 168,00 eur, z čoho poskytovala svojim rodičom sumu 100,eur a zvyšok tejto štátnej sociálnej dávky použila na úhradu oblečenia pre svoje deti. Od druhého roku veku Jakuba do septembra 2016 pritom ešte poberala príspevok z Dobrého anjela vo výške 130,00 či 140,00 eur. Vo vzťahu k manželskému výživnému sa vyjadrila, že obžalovaný bol zaviazaný povinnosťou platiť jej manželské výživné najprv v sume 50,00 eur, neskôr vo výške 30,00 eur, avšak obžalovaný jej z tohto výživného doposiaľ nič neuhradil.

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 9P/22/2014 zo dňa 22.04.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 9P/22/2014-46 zo dňa 09.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.11.2014, bolo rozhodnuté o zverení všetkých štyroch mal. detí obžalovaného a poškodenej do osobnej starostlivosti poškodenej ako ich matky a obžalovaný bol zaviazaný povinnosťou platiť výživné na mal. D. U. a mal. E. U. v sume 45, eur mesačne, na mal. C. U. vo výške 40, eur mesačne a na mal. D. U. v sume 30,00 eur, vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred, k rukám poškodenej, počnúc dňom 01.09.2013. Zároveň týmto rozhodnutím bola ustálená suma dlžného výživného, avšak tento výrok bol zrušený vyššie uvedeným rozhodnutím odvolacieho súdu a takisto obžalovaný ako otec mal so svojimi mal. deťmi upravený neobmedzený styk, pričom v prevyšujúcej časti bol návrh matky ohľadne výšky výživného zamietnutý.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 6P/166/2015-39 zo dňa 19.11.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.01.2016, boli všetky štyri mal. deti zverené do osobnej starostlivosti poškodenej ako ich matky a obžalovaný bol zaviazaný povinnosťou uhrádzať výživné na každé z mal. detí po 50,00 eur mesačne vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred, k rukám poškodenej, počnúc dňom 01.10.2015. Zároveň týmto rozhodnutím bola ustálená suma dlžného výživného za mesiac október roku 2015 na všetky štyri mal. deti v sume 50,00 eur na každé z týchto mal. detí, ktorú bol obžalovaný povinný zaplatiť k rukám matky do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Opätovne bol v prevyšujúcej časti návrh matky zamietnutý.

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13C/55/2014 zo dňa 28.03.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.12.2014, bol obžalovaný zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu poškodenej ako manželke mesačne po 50,00 eur vždy do každého 20. dňa toho ktorého mesiaca počnúc dňom 24.01.2014, pričom konanie o povinnosti obžalovaného zaplatiť výživné za obdobie od 01.01.2014 do 23.01.2014 súd zastavil. Rozsudkom toho istého súdu č.k. 6C/14/2015-43 zo dňa 10.12.2015 bol zas obžalovaný zaviazaný povinnosťou platiť manželské výživné začínajúc dňom 01.11.2015 po 30,00 eur mesačne, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľke, pričom dlžné výživné za mesiac november 2015 v sume 30,00 eur bol obžalovaný povinný zaplatiť k rukám poškodenej do 7 dní od právoplatnosti rozsudku, ktorá nastala dňa 03.02.2016. V prevyšujúcej časti bol návrh poškodenej zamietnutý.

Súčasťou vyšetrovacieho spisu boli aj rodné listy všetkých štyroch mal. detí, potvrdenia o návšteve Základnej školy s materskou školou v Q. mal. D. U., mal. E. U. a mal. C. U., prehľad o bankových prevodoch či platbách obžalovaného prostredníctvom Western Union na úhradu výživného mal. deťom.

Podľa správy Okresného dopravného inšpektorátu príslušného Okresného riaditeľstva PZ obžalovaný bol vlastníkom a držiteľom dvoch motorových vozidiel a to zn. Škoda Favorit 135 a Škoda Favorit 136 L. Podľa oznámenia katastrálneho odboru Okresného úradu Vranov nad Topľou, obžalovaný nebol vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti.

V rámci prípravného konania boli takisto zabezpečené správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou na všetky štyri mal deti U., správa tohto štátneho orgánu o poberaní štátnych sociálnych dávok obžalovaným a predovšetkým poškodenou ako aj príslušné potvrdenia o dávkach v hmotnej núdzi, rodičovskom príspevku a prídavkoch na deti, ktoré boli vyplácané poškodenej. Takisto Sociálna poisťovňa poskytla správu týkajúcu sa ako obžalovaného tak aj poškodenej.

Na obžalovaného podali hodnotenia ako aj údaje o dobe zamestnania a predovšetkým o príjme, vrátane výplatných pásov či mzdových listov jeho zamestnávateľa a to spoločnosti T. Z. E. s.r.o., Q. B. H. I., C. E. B. s.r.o., L. U., a.s. a V. J. B., s.r.o.

Zároveň boli zabezpečené aj správy Úradu práce ČR o vyplácaní predovšetkým nemocenských dávok obžalovanému, oznámenie Českej správy sociálneho zabezpečení, väzenskej služby Českej republiky ako aj Polície Českej republiky.

V konaní pred súdom obžalovaný predložil doklady o úhradách dlžného výživného na všetky štyri mal. deti a potvrdenia o svojich zamestnaniach v rozhodnom období. Takisto si súd zabezpečil správy Sociálnej poisťovne a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou týkajúcu sa obžalovaného U., ktorý poberal dávku v hmotnej núdzi, vrátane príslušného potvrdenia o výške tejto dávky. Podľa vyjadrenia Daňového úradu Prešov dňa 07.05.2015 bol obžalovanému vyplatený daňový bonus za rok 2014 v sume 1.027,68 eur na číslo účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Takisto boli zabezpečené pracovné zmluvy obžalovaného či iné doklady od jeho zamestnávateľov.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 8P/26/2016-76 zo dňa 29.11.2016 bolo manželstvo obžalovaného a poškodenej rozvedené, na čas po rozvoде boli všetky štyri mal. deti zverené do osobnej starostlivosti poškodenej ako ich matky a obžalovaný ako ich otec bol zaviazaný povinnosťou platiť výživné na každé maloleté dieťa po 50,00 eur mesačne, vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Styk obžalovaného s maloletými deťmi bol upravený ako neobmedzený. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.01.2017.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo ako i v ich súhrne, považoval súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný E. U. sa dopustil oboch skutkov tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaného zo spáchania skutkov uvedených v bode 1/ a 2/ tohto rozsudku usvedčuje predovšetkým výpoveď poškodenej U., ktorá je nepriamo potvrdzovaná aj samotnou výpoveďou obžalovaného U., ktorý do istej miery pripustil, že v určitom období na mal. deti neplatil výživné vo výške určenej rozhodnutím súdu, príp. že na ich výživu prispieval nepravidelne a pokiaľ ide o manželské výživné, výslovne sa vyjadril, že poškodenej po celú dobu neprispieval na jej výživu tak ako mu to bolo určené rozhodnutím súdu, pričom v súlade s týmito oboma výpoveďami potom vyznievajú aj zabezpečené listinné dôkazy.

Z vykonaného dokazovania a to opierajúc sa o výpoveď ako obžalovaného tak aj poškodenej vyplýva, že obaja obývali spoločnú domácnosť spolu s ich štyrmi mal. deťmi do konca augusta roku 2013, kedy obžalovaný prvýkrát opustil poškodenú a odišiel na územie Českej republiky. Počas tohto svojho prvého odchodu od poškodenej v období od 01.09.2013 do 31.12.2014 bol obžalovaný podľa vlastného vyjadrenia, potvrdeného aj zabezpečenými listinnými dôkazmi, zamestnaný u rôznych zamestnávateľov na území Českej republiky s čistým mesačným príjmom v sume približne 11.000, Kč až 12.000 Kč. Obžalovaný bol pritom nielen vo vyššie uvedenom období, ale počas celého rozhodného obdobia, teda od 01.09.2013 do času rozhodovania súdu, zamestnaný, pričom isté obdobie bol aj práceneschopný. Jeho posledný pracovný pomer bol ukončený dňa 01. či 02.05.2017 z organizačných dôvodov a vzhľadom na to bol obžalovaný od 03.05.2017 do času rozhodovania súdu zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Obžalovaný pritom síce uvádzal, že počas svojho prvého pobytu mimo spoločnú domácnosť s poškodenou v období od 01.09.2013 do 31.12.2014 uhradil výživné na svoje štyri mal. deti v celej výške, ale nepredložil o tom žiadne dôkazy dôvodiac, že po opätovnom návrate k poškodenej dňa 01.01.2015 spolu s poškodenou doklady o úhradách výživného na mal. deti prostredníctvom služby Western Union za uvedené obdobie spálili. Poškodená zas výslovne uviedla, že obžalovaný počas tohto svojho prvého pobytu mimo ich spoločnú domácnosť vo vyššie uvedenom období nijakým spôsobom neprispel na výživu svojich mal. detí. Poškodená v tejto súvislosti pritom poukázala na tú skutočnosť, že z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov musela opustiť prenajatý byt, bývala u svojich rodičov a neskôr, keď jej rodičia prišli o svoje vlastné bývanie, bývala spolu s mal. deťmi v útulku v Q.. Zhodne ako obžalovaný tak aj poškodená uviedli, že od 01.01.2015 do augusta roku 2015 obžalovaný s poškodenou obnovili svoje manželské spolužitie. Napriek tomu, že obžalovaný s poškodenou počas obdobia od 01.01.2015 do 31.08.2015 opätovne obývali spoločnú domácnosť, poškodená výslovne neuvádzala, že by jej obžalovaný platil výživné na ich spoločné mal. deti. Po opätovnom odchode obžalovaného od poškodenej v priebehu augusta roku 2015 až do času konania hlavného pojednávania pritom obžalovaný už neobnovil spolužitie s poškodenou. Z výpovede obžalovaného pritom súd ďalej zistil, že dňa 21.01.2015 sa mu narodila dcéra L. U., ktorá však žije s jeho predchádzajúcou partnerkou v obci W. a na výživu ktorej mesačne prispieva sumou 50,00 eur. Na ďalšom hlavnom pojednávaní pritom obžalovaný preukázal potrebnými dôkazmi, že dňa 23.03.2017 uzatvoril manželstvo s D. P. s tým, že dňa 16.04.2017 sa im narodila spoločná dcéra D. U.. Obžalovaný pritom podľa vyjadrenie príslušného štátneho orgánu počas obdobia od júla až do septembra roku 2015 poberal aj dávky v hmotnej núdzi v sume pohybujúcej sa okolo 200,00 eur. Na strane poškodenej pritom nepridala žiadna vyživovacia povinnosť. Posudzované mal. deti D., E. a C. navštevovali Základnú školu v Q., aj keď podľa vyjadrenia poškodenej v H., pričom mal. D. mala táto poškodená naďalej vo svojej starostlivosti. Všetky vyššie uvedené mal. deti pritom netrpia žiadnymi závažnými zdravotnými problémami okrem mal. D., ktorý pravidelne absolvuje lekárske vyšetrenia mimo miesta svojho trvalého bydliska, pričom za lekárske ošetrovanie poškodená uhrádza približne sumu 12,00 eur. Príjem poškodenej pritom najprv predstavoval preddavok na dávku v hmotnej núdzi ako aj materská dávka na mal. D., ktorá táto poškodená poberala do 06.10.2014 a v čase rozhodovania súdu jej podstatný príjem podľa jej slov predstavovali predovšetkým prídavky na deti v sume 168,00 eur, aj keď zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou vyplýva, že táto poškodená poberala preddavok na pomoc v hmotnej núdzi v sume 168,80 eur z dôvodu podania návrhu na vykonanie exekúcie na výživné na mal. deti na povinnú osobu, obžalovaného. Je takisto nepochybné, že celkovú starostlivosť všetkým mal. deťom U. im poskytuje ich matka, teda poškodená. Údaje uvádzané či už samotným obžalovaným tak aj poškodenou boli pritom preukázané aj zabezpečenými správami či už od zamestnávateľov obžalovaného tak aj od príslušných štátnych orgánov týkajúcich sa vyplácania štátnych sociálnych dávok poškodenej U. či aj obžalovanému.

Z vyššie uvedeného je tak nepochybné, že obžalovaný si prestal plniť svoju vyživovaciu povinnosť na všetky štyri mal. deti od 01.09.2013 a že obžalovaný bol zviazaný povinnosťou túto vyživovaciu povinnosť plniť najprv na základe rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 9 P 22/2014 zo dňa 22.04.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 9 P 22/2014-46 zo dňa 09.09.2014 a to na mal. D. a na mal. E. v sume 45,00 eur; na mal. C. v sume 40,00 eur a na mal. D. v sume 30,00 eur od 01.09.2013 a rozhodnutím tunajšieho súdu č.k. 6 P/166/2015-39 zo dňa 19.11.2015 zas bola určená vyživovacia povinnosť obžalovaného na všetky štyri mal. deti tak, že na každé z nich bol povinný uhrádzať výživné v sume 50,00 eur mesačne od dňa 01.10.2015.

Vychádzajúc z takto určenej vyživovacej povinnosti tak súd v tomto konaní ustálil, že obžalovaný bol povinný na mal. D. U. zaslať za obdobie od septembra roku 2013 do septembra roku 2015 sumu 1.125,00 eur; za obdobie od októbra roku 2015 do konca júna roku 2017 sumu 1.050,00 eur; teda celkovo sumu 2.175,00 eur. Na mal. E. U. bol zas obžalovaný povinný uhradiť za obdobie od septembra roku 2013 do septembra roku 2015 sumu 1.125,00 eur; od októbra roku 2015 až do júna roku 2017 zas sumu 1.050,00 eur; teda totožnú celkovú sumu výživného ako v prípade mal. D. U., teda vo výške 2.175,00 eur. Na mal. C. U. bol zas obžalovaný povinný zaplatiť od septembra roku 2013 do septembra roku 2015 sumu 1.000,00 eur; od októbra roku 2015 do júna roku 2017 sumu 1.050,00 eur; teda spolu sumu 2.050,00 eur. Na mal. D. U. zas bol obžalovaný povinný uhradiť za obdobie od septembra roku 2013 do septembra roku 2015 sumu 750,00 eur a za obdobie od októbra roku 2015 do júna roku 2017 sumu 1.050,00 eur, teda na výživu tohto mal. dieťaťa mal zaplatiť celkovo sumu 1.800,00 eur. Spolu mal tak obžalovaný na výživu všetkých svojich štyroch mal. detí uhradiť sumu 8.200,00 eur. Obžalovaný pritom na oboch hlavných pojednávaniach preukázal, že na výživu mal. detí prispel celkovo sumou 4.221,95 eur. Obžalovaný ďalej pritom tvrdil, že mal. deťom kúpil päť mobilných telefónov, hudobné nástroje, žehličku na vlasy pre mal. D. U. či predovšetkým oblečenie a mal. deťom mal aj osobne poskytnúť finančnú hotovosť, všetky tieto príspevky na úhradu výživného však obžalovaný nijakým spôsobom nepreukázal. Obžalovaný pritom súdu predložil jedine doklad o kúpe hračky - formuly pre mal. D. v sume 39,99 eur. Zohľadniac teda úhradu finančnej hotovosti obžalovaným na výživu mal. detí ako aj sumu 39,99 eur tak súd určil, že dlh obžalovaného na výživnom predstavuje sumu 3.938,06 eur. Zároveň je potrebné uviesť, že obžalovaný okrem iného uviedol, že Daňovým úradom Prešov mu bol dňa 07.05.2015 vyplatený daňový bonus v sume 1.027,68 eur, pričom túto skutočnosť preukázal aj potrebným potvrdením vydaným týmto štátnym orgánom, a to priamo na účet poškodenej, aj keď poškodená zas tvrdila, že išlo o sumu 695,72 eur. Poškodená zároveň namietala, že takto vyplatenú sumu daňového bonusu nepovažovala za úhradu výživného. V tejto súvislosti je potrebné stotožniť sa s námietkou poškodenej, keďže daňový bonus vyplácaný príslušným štátnym orgánom vystupujúcim za Slovenskú republiku nemôže nahradiť vlastnú vyživovaciu povinnosť obžalovaného a preto súd pochopiteľne túto sumu nepovažoval za splnenie si vyživovacej povinnosti obžalovaným, teda túto sumu nemohol súd zahrnúť do obžalovaným hodnoverne preukázaných uhradených súm výživného na všetky štyri mal. deti.

Pokiaľ ide o výšku manželského výživného určeného najprv rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 13 C 55/2014 zo dňa 28.03.2014 v sume 50,00 eur počnúc dňom 24.01.2014 a neskôr rozsudkom toho istého súdu č.k. 6 C 14/2015-43 zo dňa 10.12.2015, ktorým zas bol obžalovaný zviazaný povinnosťou uhrádzať poškodenej manželské výživné v sume 30,00 eur počnúc dňom 01.11.2015, pričom bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný túto svoju vyživovaciu povinnosť počas celej doby neplnil ani čiastočne, teda takto súdom určené výživné na poškodenú za obdobie od 24.01.2014 do doby právoplatnosti rozsudku tohto súdu č. k. 8P/26/2016-76 zo dňa 29.11.2016, ktorá nastala dňa 18.01.2017, ktorým bolo manželstvo obžalovaného a poškodenej rozvedené, neuhradil. Z vyššie uvedeného dôvodu tak dlh na manželskom výživnom za obdobie od januára roku 2014 do októbra roku 2015 predstavoval sumu 1.100,00 eur; za obdobie od novembra roku 2015 až decembra roku 2016 sumu 420,00 eur; pričom za prvých 17 dní mesiaca január roku 2017, kedy nadobudol, ako bolo vyššie uvedené, právoplatnosť rozsudok o rozvode manželstva medzi obžalovaným a poškodenou, súd priznal alikvotnú čiastku na tomto výživnom v sume 1,00 eura; teda celkovo sumu 1.521,00 eur. Obžalovaný bol pritom, ako bolo už vyššie uvedené pri posudzovaní jeho schopností uhrádzať výživné na mal. deti, zamestnaný a teda bol schopný si plniť svoju vyživovaciu povinnosť aj na svoju manželku v súdom určenej výške.

Pri ustálení vyššie uvedených súm dlžného výživného či už na mal. deti ako aj na samotnú poškodenú pritom súd poznamenáva, že aj keď pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti páchatel'a v trestnom

konaní nie je súd viazaný rozhodnutím občiansko-právneho súdu o výške výživného, v prejednávanej trestnej veci však súd opierajúc sa o zárobkové pomery obžalovaného v rozhodnom období od 01.09.2013 až do rozhodovania súdu vo veci samej, teda do júna roku 2017 a to zohľadniac aj jeho celkové životné náklady, aj keď mu pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti, dospel k záveru, že obžalovaný bol schopný počas uvedeného obdobia uhrádzať na výživu všetkých štyroch mal. detí ako aj na poškodenú v období ich manželstva sumy určené rozhodnutiami tunajšieho súdu v občiansko-právnom konaní. Pokiaľ ide o obranu obžalovaného týkajúcu sa aj faktu, že zároveň uhrádzal zo svojho príjmu neuhradené splátky rôznych pôžičiek uzavretých ešte počas trvania manželstva s poškodenou v celkovej výške 30.000,00 eur s tým, že z týchto dôvodov sa voči nemu aj malo viesť viacero exekučných konaní je potrebné uviesť, že prednosť má vždy vyživovacia povinnosť páchatel'a ako rodiča mal. detí pred inými jeho záväzkami. Zároveň súd poznamenáva, že obžalovaný si musel byť vedomý toho, že jeho prvoradou povinnosťou je uhrádzať výživné na svoje mal. deti a na túto svoju povinnosť mal pamätať pri uzatváraní rôznych zmlúv o pôžičkách a takisto súd dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že je zrejme, že spolužitie obžalovaného s poškodenou už dlhšiu dobu pred ukončením tohto manželstva na základe rozhodnutia súdu nebolo harmonické.

Zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti tak súd dospel k záveru, že obžalovaný bol schopný uhrádzať výživné na všetky štyri mal. deti v období od 01.09.2013 do času rozhodovania tohto súdu, teda do 29.06.2017 a to v sume určenej rozhodnutím občiansko-právneho súdu. Obžalovaný počas celého rozhodného obdobia bol riadne zamestnaný, poberal pravidelný príjem a do evidencie nezamestnaných bol zaradený len mesiac pred rozhodnutím súdu vo veci samej. Aj keď obžalovanému pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti, avšak v jeho starostlivosti je len jedna jeho dcéra; tento nemá zvýšené náklady na svoj život či už z hľadiska zdravotného stavu a jeho náklady na ubytovanie či stravu sú nepochybne nižšie ako také isté náklady poškodenej U., keďže tento obýva spoločnú domácnosť s terajšou manželkou a jej rodičmi, z čoho teda vyplýva, že obžalovaný bol schopný uhrádzať výživné v súdom určenej výške. Pri posudzovaní schopností obžalovaného riadne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť pritom nemožno zohľadniť jeho dlhy, ktoré mu vznikli z dôvodu neuhrádzania rôznych pôžičiek, ktoré mu boli poskytnuté. Obžalovaným poskytnuté dary mal. deťom v podobe mobilných telefónov, hudobných nástrojov, oblečenia či iných úžitkových vecí, okrem jediného daru pre mal. D., pritom obžalovaný nepreukázal. Obžalovaný sa pritom ani iným spôsobom či už v naturálnej podobe alebo vo forme osobnej starostlivosti nepodieľal na výžive či výchove svojich mal. detí, tieto ani nenavštevoval a ani nie je s nimi v pravidelnom kontakte.

Obžalovaný teda tým, že v období od 01.09.2013 do 29.06.2017 si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť na všetky štyri mal. deti U.É., teda, že túto povinnosť si neplnil počas obdobia skoro štyroch rokov, v prípade skutku 1/ tohto rozsudku po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, keďže obžalovaný takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas a zároveň ho spáchal na viacerých osobách, pričom je zrejme, že súd musí skutkový stav posudzovať podľa stavu v čase svojho rozhodovania. Zároveň obžalovaný tým, že si neplnil ani svoju rozhodnutím súdu určenú povinnosť prispievať aj na výživu poškodenej U. ako svojej manželky, v prípade skutku 2/ tohto rozsudku, zas naplnil po objektívnej stránke skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a (§ 34 ods. 4 Tr. zákona)

Z miesta svojho bydliska je obžalovaný hodnotený tak, že pôvodne bol prihlásený spolu s poškodenou ako aj svojimi deťmi u svojho otca v obci T., naposledy v období od 13.02.2015 do 03.07.2015. Od tohto dátumu je obžalovaný na obci vedený spolu s poškodenou ako aj ich mal. deťmi ako bezdomovec, keďže jeho otec ho po viacerých nezhodách odhlásil z trvalého pobytu. Poškodená bola neskôr spolu s deťmi prihlásená k prechodnému pobytu v B. I. - útulok, Q. č. XXX. Opierajúc sa o vyjadrenie poškodenej ako aj starých rodičov mal. detí, sa obžalovaný o svoje deti počas ich pobytu v obci Q. nestaral, ani raz ich nenavštívil a pravdepodobne sa v tom čase zdržiaval na území Českej republiky.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov bol tento obžalovaný celkovo štyrikrát priestupkovo postihnutý a to na úseku cestnej premávky. Voči obžalovanému sa však viedli početné priestupkové

konania na základe podozrenia zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré mali spočívať vo vyhrážaní sa jeho otcovi, iným občanom ako aj poškodenej U., ktoré však boli odložené.

Z odpisu registra trestov súd zas zistil, že tento obžalovaný bol doposiaľ iba jedenkrát súdne trestaný za inú trestnú činnosť a to za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona a za prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a to trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2 T 73/2014 zo dňa 07.08.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.12.2014 a ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov a to do 03.12.2016.

Vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, prípadne aj jeho predchádzajúce priestupkové postihnutie, súd nemohol ako poľahčujúcu okolnosť na strane obžalovaného vyhodnotiť vedenie riadneho spôsobu života podľa § 36 písm. j) Tr. zákona a obžalovaný sa takisto k spáchaniu svojej trestnej činnosti ani nepriznal, tak ako to predpokladá ust. § 36 písm. l) Tr. zákona. Naproti tomu obžalovanému priťažovalo, že bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný, aj keď za odlišnú trestnú činnosť, pričom aj keď skúšobná doba tohto podmienienečného odsúdenia uplynula dňa 03.12.2016, uvedené odsúdenie nie je ešte zahladené a túto okolnosť bolo potrebné vyhodnotiť ako priťažujúcu v zmysle ust. § 37 písm. m) Tr. zákona.

U obžalovaného tak nastala prevaha priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona. Zároveň sa obžalovaný dopustil dvoch odlišných skutkov spočívajúcich v neplnení si svojej vyživovacej povinnosti nielen k mal. deťom ale aj k poškodenej ako svojej manželke, teraz už bývalej manželke. Z uvedeného dôvodu tak bolo potrebné obžalovanému ukladať úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona a to podľa najprísnejšie trestaného trestného činu, ktorým v danom prípade bol prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, ktorý umožňuje jeho páchatelovi uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí od jedného do piatich rokov. Po úprave tejto trestnej sadzby v zmysle ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona tak bolo potrebné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí od 2 rokov a 4 mesiacov do 5 rokov.

Pri určovaní konkrétneho druhu a výmery trestu však bolo potrebné prihliadať na tú významnú skutočnosť, že hoci, aj keď si obžalovaný spočiatku neplnil riadne svoju zákonnú či súdom určenú vyživovaciu povinnosť, neskôr začal uhrádzať výživné; tento, aj keď väčšinou krátkodobo, bol zamestnaný; má pritom aj ďalšie dve nové vyživovacie povinnosti k mal. deťom z jeho ďalších partnerských vzťahov; pričom aj keď tento neposkytoval mal. deťom U. osobnú starostlivosť; na druhej strane však súd nemal za vyvrátené tvrdenie obžalovaného, ktoré nepriamo potvrdila aj poškodená, aj keď obžalovaný túto skutočnosť nijakým hodnoverným spôsobom nepreukázal, že mal. deti obdarúva buď mobilnými telefónmi, hudobným nástrojmi, oblečením alebo úžitkovými vecami za účelom ich kultúrneho vyžitia, teda vecami nie úplne bežnej spotreby; pričom tento bol v minulosti len jedenkrát súdne trestaný za úplne odlišnú trestnú činnosť ako v posudzovanom prípade, teda súd zohľadniac tak všetky vyššie uvedené skutočnosti dospel k presvedčeniu, že uloženie mu nepodmienienečného trestu odňatia slobody, keďže obžalovaný sa žalovaných skutkov dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmienienečného odsúdenia tunajším súdom sp. zn. 2 T 73/2014, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Vzhľadom na okolnosti prípadu, aj keď obžalovaný bol ešte tesne pred vyhlásením rozhodnutia v tejto veci zamestnaný na území cudzieho štátu, avšak v čase posledného hlavného pojednávania už bol evidovaný nezamestnaným na území Slovenskej republiky, že primeraným a adekvátnym bude alternatívy trest v podobe trestu povinnej práce. Súd je toho názoru, že iný alternatívny trest či už v podobe peňažného trestu, vzhľadom na povinnosť obžalovaného uhradiť výživné v pomerne vysokej sume ako aj v podobe trestu domáceho väzenia, ktorého výkon by aj vzhľadom na prípadný výkon jeho zamestnania na území cudzieho štátu, bol sťažný, neprichádzal do úvahy a z tohto dôvodu ako primeraný súd považoval trest povinnej práce. Pri ustálení konkrétnej výmery tohto druhu trestu súd pochopiteľne dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného ako z hľadiska individuálnej tak aj generálnej prevencie je potrebné mu uložiť tento druh trestu v čo najvyššej prípustnej výmere. Z týchto dôvodov preto súd obžalovanému uložil úhrnný trest povinnej práce v trvaní 280 hodín.

Súd zároveň obžalovaného zaviazal povinnosťou nahradiť poškodenej z titulu výživného na všetky štyri mal. deti sumu 3.938,06 eur ako aj jej samotnej z titulu manželského výživného sumu 1.521,00 eur, ktoré je obžalovaný povinný uhradiť počas obdobia jedného roka od nariadenia výkonu trestu povinnej práce. Je potrebné zdôrazniť, že nielen v prípade nevykonania uloženého trestu povinnej práce, ale takisto aj

v prípade nesplnenia si povinnosti uhradiť dlžné výživné na mal. deti ako aj samotnej poškodenej, mu môže byť tento trest povinnej práce za podmienok uvedených v ust. § 55 ods. 4 Tr. zákona premenený tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce mu bude nariadený jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody, teda v prípade takto súdom určenej výmery tohto druhu trestu by to predstavovalo 140 dní, čo znamená nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere viac ako štyroch mesiacov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.